

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7833

гр. София, 18.09.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в закрито заседание на 18.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **11946** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр.с чл.144 от АПК.

Образувано е по молба на ответника - Българската народна банка, от 25.05.2023 г., чрез юк.Д. и юк.С., за изменение и допълване на Решение № 3039 от 05.05.2023 г., постановено по настоящото дело, в частта му на разноските.

Молителят счита, че Съдът не се е произнесъл по въпроса за разноските, като се иска в полза на ответника да бъдат присъдени разноски съобразно отхвърлената част на иска. Намира, че неправилно в полза на ищеца са присъдени разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът по искането - М. Д. Т., не е взел становище по него. Предвид предоставената възможност на последния да изрази становище по искането и непостъпването на отговор от негова страна в законоустановения срок, Съдът намира, че е изпълнено изискването на чл.248, ал.2 ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането за допълване на решението в частта му на разноските и предоставяне възможност на същия да изрази становище-отговор в тази връзка.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Делото е образувано във връзка с Решение № 12020 от 24.11.2021 г., постановено от Върховния административен съд по адм.дело № 4192/2018 г., с което е отменено Решение № 795 от 12.02.2018 г. на АССГ по адм. дело № 6574/2017 г., и делото е върнато за ново разглеждане иска на М. Д. Т. от Б., действаща чрез законните си представители Г. Д. Т. лично и като пълномощник на Г. З. Т., подаден чрез адв.А. И., предявен срещу Българската народна банка, за заплащане на обезщетение в размер на 5 070,87 лв., представляващо законната лихва за забавено плащане на гарантираните

вземания за периода от 30.06.2014 г. до 04.12.2014 г. върху гарантиран влог от 115 194,05 лв., ведно със законната лихва върху вземането, считано от датата на завеждане на иска (16.06.2017 г.) до окончателното изплащане. Претендира се и присъждане сумата на направените от ищеца разноски по делото.

С Решение 3039 от 05.05.2023 г., постановено по адм.дело № 11946/2021 г., Съдът е осъдил БНБ да заплати на М. Д. Т. сумата в размер на 3 305,72 лв., представляваща обезщетение в размер на законната лихва за забавено изплащане на вложения от ищеца гарантиран размер на суми по банкови депозити, открити в „КТБ“ АД в размер 115 194,05 лв. за периода от 26.07.2014 г. до 05.11.2014 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане исковата молба до окончателното изплащане на сумата; отхвърлил е иска за имуществени вреди за разликата над 3 305,72 лв. до предявения размер от 5 070,87 лв.; и е осъдил БНБ да заплати на М. Д. Т. разноски по делото в размер на 1 057,24 лв.

Решението е обжалвано с две касационни жалби пред ВАС от ищеца и от ответника БНБ.

По искането за изменение на решението в частта му за разноските.

Като се занима с въпроса за процесуалната допустимост на искането за изменение на решението в частта му за разноските, Съдът констатира, че същото е недопустимо. По силата на чл.80 ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските.

С Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, е прието по т.2, че страната следва да представи списък за разноски по чл.80 ГПК, дори когато е направила само един разход в производството, за който е представено доказателство; а по т.9, че молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските, когато страната не е представила списък по чл.80 ГПК, е недопустима. В случая БНБ не е представила своевременно списък на разноските си, поради което тя няма право да иска изменение на постановеното решение в частта му за разноските.

По искането за искането за допълване на решението в частта му за разноските.

Това искане е допустимо. Според т.8 от указаното по-горе Тълкувателно решение, липсата на представен списък по чл.80 ГПК в хипотезата, при която съдът не се е произнесъл по искането за разноски не е основание да се откаже допълване на решението в частта му за разноските.

По силата на чл.10, ал.4 ЗОДОВ (Нова - ДВ, бр.94 от 2019 г.) съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Тази норма няма обратно действие и изрично с § 6, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (обн. - ДВ, бр.94 от 2019 г.) е предвидено, че този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила, а неприключилите до влизането в сила на този закон производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване. В случая исковата молба е подадена на 16.06.2017 г. с вх.№ 17337 и производството пред АССГ е образувано на 19.07.2017 г.,

преди влизане в сила на посоченото изменение на нормата на чл.10 ЗОДОВ с приемане на нова ал.4 и безспорно не може да намери приложение в случая. Не е налице основание за изменение на решението в частта за разносните именно поради липса на основание за присъждане на разноски в полза на ответника по иска. На основание § 6 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ на ответника не се дължат разноски, съобразно отхвърлената част от иска.

Вярно е, че в мотивите на Определение № 2 от 20.04.2021 г., постановено от ОССГ от ГК от ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС по тълк.дело № 1/19 г., с което се отклони искането за приемане на съвместно тълкувателно постановление, се прие, че предвиденото положение в новата ал.4 на чл.10 ЗОДОВ (ДВ, бр.94 от 2019 г.) следва да е приложимо и за заварените от изменението на закона дела, каквото е и настоящото. Обаче според чл.130, ал.2 от Закона за съдебната власт само тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове. Указаното определение по тълкувателното дело не е задължително за съда, за да намери приложение нормата на чл.10, ал.4 ЗОДОВ и в настоящата хипотеза. Такава задължителна сила не е предвидена за мотивите на определения по тълкувателни дела. Производството по делото е по реда на ЗОДОВ. С постановеното решение предявеният срещу БНБ иск е частично уважен. В тази хипотеза чл.10, ал.3 ЗОДОВ предвижда, че ако искът бъде уважен частично, съдът осъжда ответника да заплати разносните по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска, което е сторено. От посочената разпоредба следва, че при частично уважаване на иска съразмерно с уважената част от иска на ищеца се присъжда единствено възнаграждение на ищеца за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв. Специалният закон не съдържа разпоредба, според която при частично уважаване на иска, ответникът има право на разноски съобразно отхвърлената част. Сторените от ответника разноски остават за негова сметка. Разпоредбите на ЗОДОВ са специални по отношение на процесуалните закони АПК и ГПК, съдържат специални правила относно разносните, в които няма пропуск или препращане, поради което следва да намерят приложение към случая и не се тълкуват разширително.

Предвид изложените съображения Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без разглеждане искането на Българската народна банка, от 25.05.2023 г., чрез юк.Д. и юк.С., за изменение на Решение № 3039 от 05.05.2023 г., постановено по адм.дело № 11946/2021 г., в частта му на разносните.

ОСТАВЯ без уважение искането на Българската народна банка, от 25.05.2023 г., чрез юк.Д. и юк.С., за допълване на Решение № 3039 от 05.05.2023 г., постановено по адм.дело № 11946/2021 г., в частта му на разносните.

Определението в частта, с която искането е оставено без разглеждане, може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне; а в частта, в която искането е оставено без уважение, може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от

съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: